

180324

En förlåtande inställning

När vi kommer för att be om nåd och välsignelse från Gud borde vi ha en anda av kärlek och förlåtande i våra egna hjärtan. Hur kan vi be, "Förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter dem som står i skuld till oss" och ändå hänge oss åt ett oförlåtande sinnelag? Matt 6:12. Om vi förväntar oss att våra egna böner ska bli hörda måste vi förlåta andra på samma sätt och i samma utsträckning som vi hoppas bli förlåtna. (Steps to Christ, s. 97)

I den bön som Kristus lärde sina lärjungar fanns en begäran: Förlåt oss våra synder såsom vi förlåter dem som syndat emot oss. Vi kan inte upprepa denna bön från hjärtat och våga vara oförlåtande, för vi ber Herren att förlåta våra synder mot honom på samma sätt som vi förlåter dem som syndat mot oss. Det är få som inser de verkliga vikten i denna bön. Om de som är oförlåtande förstod djupet av dess betydelse skulle de inte våga upprepa den och be Gud att behandla dem på samma sätt som de behandlar sina dödliga medmänniskor.— (Testimonies for the Church band 3, sid 95.)

"Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er," Hur kommer det sig att vi inte tar Gud på orden? Att be och att få är nära förknippade med varandra. Om du ber i tro om det som Gud har lovat, kommer du att få. Vänd dig till Jesus om de ting som du behöver. Be honom om förlåtelse för synder, och när du ber i tro kommer ditt hjärta att mjukas upp, och du kommer att förlåta dem som har sårat dig, och dina böner kommer att stiga upp till Gud doftande av kärlek. Med bön följer vakenhet i enlighet med bönen, och varje tanke, ord och handling kommer att vara i harmoni med dina uppriktiga böner om reformation i livet. Trons bön kommer att ge motsvarande svar. Men tomma ord, utan ärlig uppriktighet och en brinnande längtan efter hjälp, utan förväntan om att få något, kommer inte att tjäna något till. En sådan bedjare ska inte tro att han kommer att få något från Herren. De som kommer till Gud måste tro att han är till, och att han lönar dem som noggrant söker honom.

(The Review and Herald, 28 mars, 1912)

(Översättning: S. Gundler)